

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

De nominis eius qui scribit situ. Scribentis nomen in salutatione ueterum
more esse præponendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

si quādo erit absurdior q̄ que in latinam fictā possit retorqueri, pro
barbara relicta erit reponenda ne romani sermonis puritatē ulla pe
regrinitas polluat. hęc Erasmus.

De nominis eius qui scribit situ.

Scribentis nomen in salutatione uete
rum more esse præponendum.

Mancinellus, Perottus, Erasmus & plures præcipiunt nomē scriben
tis esse præponendū, etiā si ad maximū scribat minimus, id uerū esse
pater, liquide ex epistolis omniū ueterū Cicerōis, Plinij, cæterorūq̄,
ut Cicero Terentię uxori. S. D. Terentia Ciceroni. S. Plau. in Bach.
Mnesilochus salutē dicit suo patri. si honor sit p̄poni, nonne dixisset
patri suo salutē dicit Mnesilochus. Quem decet (oro) magis q̄ patrē
honore prosequi. Gnatonica profecto (inquit Erasmo) est illa nomi
num inuersio. Parmenonem suū summum plurima salute impertit
Gnato. Multa de his Erasmus præcipit. Inuenio ipse Martialē. li. viij.
Domitiano (cui Martialis non secus q̄ Thrasoni gnato assentebat)
sic scribentē. Impatori Domitiano Cesari Augusto Germanico Da
tio Valerius Martialis salutē. Omnes quidē libelli mei domine qui
bus tu famam, id est uitam dedisti tibi supplicat &c. in qua epistola
Martialis de se pluraliter loquitur, ad cæsareū v̄o semp singulariter.
Nostri autē pharisei, q̄ contra domini præceptū uolunt uocari Rab
bi, & primū quærunt locū, quorū deus uenter est, & finis eorū inte
ritus, eo superbię se uenerunt, ut nisi proprio omisso nomine magis
siri dominicū & reuerēdissimi quidem nominentur, putant nihil fieri
atq̄ ideo contemni. hi sunt præcipue qui deberent nobis esse humili
tatis siue modestię exempla, efferuntur beluę ab ineptis nebulonibus
ultra deū, cui dicimus, dimitte, da inducias, omnia singulariter scilicet
cet, sed si honor est, cur non respōdet clerus (inquit Erasmus) episco
po, & cū spiritu uestro, rogo te, dicimus deo. Te rogamus audi nos,
at uermibus superbissimis dicere debemus, rogo maiestatem uestrā
paternitatem, dignitatē &c. Non sunt procul dubio christi discipuli
dicētis. Discite a me, quia mitis & humilis sum corde, & hæc in ne
bulones. Faceat igit scēdissimus scribendū abusus. Egregio uiro in
genuarum artū magistro. Magistro Ioāni &c. Eximio uiro dño de
cano Domino Ioanni &c. ubi magister dominus & similia turpissi
me repetuntur, & barbarie nomē dominus præponitur honoris caus
sa, ut docet Perottus. Nomē ergo dignitatis aut magistratus postpo
nemus proprio nomini. Cum eodem asserit hanc rem Erasmus in
opere suo de epistolis cōponēdis, ueluti Sophronus, Eusebius Hie

ronymus Damaso pape. S. D. Aristoteles Alexandro regi. S. D. Alexander magnus Aristoteli, philosopho. S. D. Erasmus Iacobo tutori, iuris pontificij consulto. S. D. Breuiter (inquit Erasmus) nihil erit salutationi admiscendum, quod ulla ex parte sapiat assentationem, nam magistratum & professionum cognomina adeo possunt citra adulationis notam alijs tribui, ut sibi etiam quisque citra arrogantie culpam, possit assumere hunc in modum. Ioannes Neuius theologus Paulo Montano philosopho salutem. Indicium hic habet sermo. Erras enim (ut idem docet) si te laudari putas, quum episcopus scriberis aut theologus, professionis ista sunt nomina non glorie. Is demum te laudaret qui bonum episcopum, aut eruditum theologum scriberet. Id quod in salutatione non indecete fieri nequit. hæc & multo plura Erasmus. In Gellio habetur epistolæ, ubi scribentis nomen præponitur. ut lib. xiiij. ca. iij. Rex, Alexander Iouis Ammonis filius olympiadi matri. S. D. & lib. xx. ca. iij. Alexander Aristoteli. S. Atque Aristoteles Alexandro regi. S. Item Anacharsis philosophus scytha, sic scripsit. Anacharsis Ammoni. S. Sententia mea eadem est, quæ Erasmi. Baptista Mantuanus. Ioannes Sulpitius, pluresque concedunt interim uulgo, qua de re hoc concludit Badius. Quocirca non damnem eorum modestiam qui principum uirorum nomina præponunt. Concludit Erasmus, Quod si quid a ueterum consuetudine licebit aliquid innouare, tolerabitur nouitas, modo uitium absit, id est ne uel prolixitate molesta, uel assentatione parasitica, uel affectione morosa sit saluatio, ne pessimum sit totius epistolæ omen si statim a uitio fecerit auspiciam, hæc ille.

Puræ & antiquæ salutationis formæ ab Erasmo collectæ.

- Leo pontifex romanus Henrico regi Angliæ. S. P. D.
- Philippus Burgundiorum dux pio Aeneæ summo pontifici. S. P. D.
- M. Antonius Syriæ scerborum questori suo. S. D.
- Aeschynes orator ciuibus Atheniensibus. S. D.
- Guilelmus Hollandiæ præses comes, Cornelio suo. S. D.
- Demetrius eques romanus Tyto Liuio iudici selecto. S. D.
- Hericus malius brabantie thesaurarius, Laurætio duci aulico. S. D.
- Politianus Pico comiti Mirandulo. S. D.
- Marsilius platonius philosophus Fausto poetæ. S. D.
- Apelles pictor Lysippo statuario. S. D.
- Cicero Tullius, Marco Tullio Ciceroni patri. S. D.
- Cicero Dolobellæ genero. S. D.